

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v konkurznej veci navrhovateľa: **A.**, s.r.o., A.X., B., IČO: X., práv. zást. Ing. JUDr. V.K., CSc., advokát, M.X., B., proti dlžníkovi: **L.V. – M.**, T.X., IČO: X., práv. zast. JUDr. J.G., advokát, T.T,X., T., **o návrhu na vyhlásenie konkurzu**, o odvolaní dlžníka proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave č.k. 2K 36/05-49 zo dňa 27. mája 2005, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č.k. 2K 36/05-49 zo dňa 27. mája 2005 v napadnutej časti **m e n í** tak, že navrhovateľ **j e p o v i n n ý** nahradiť dlžníkovi trovy konania vo výške 2.608,- Sk.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v Bratislave napadnutým uznesením konanie zastavil. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Navrhovateľovi vrátil preddavok na odmenu predbežného správcu v sume 10.000,- Sk, ktorá mu bude vyplatená prostredníctvom účtarne Krajského súdu v Bratislave, z položky číslo D 130-103/05 k číslu jeho účtu: X., T., a.s. po právoplatnosti rozhodnutia. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že navrhovateľ podaním zo dňa 19.4.2005 si uplatnil právo na usporiadanie majetkových pomerov dlžníka v konkurznom konaní. Pred rozhodnutím súdu o vyhlásení konkurzu, podaním zo dňa 27.6.2005 navrhovateľ zobral svoj návrh späť. Súd v súlade s ust. § 4a ods. 2 zák. č. 328/1991 Zb. v znení neskorších predpisov konanie zastavil. O trovách konania súd rozhodol podľa ust. § 33 ods. 1 písm. b/ ZKV, podľa ktorého z uspokojenia sú vylúčené trovy účastníkov konania, ktoré im vznikli účasťou v konkurznom konaní

a v konaniach súvisiacich s konkurzom, ak tento zákon neustanovuje inak. Súd vrátil zložený preddavok na odmenu predbežného správcu, pretože do tohto konania predbežný správca ustanovený nebol a tak uvedená platba sa stala bezpredmetnou.

Proti výroku o náhrade trov konania podal odvolanie dlžník a navrhol uznesenie krajského súdu v napadnutej časti zmeniť a zaviazat' navrhovateľa zaplatiť dlžníkovi z titulu náhrady konania sumu 46.000,- Sk. Poukázal na to, že podľa § 66e ods. 1 zák. č. 328/1991 Zb. na konkurz sa primerane použijú ustanovenia O.s.p., ak tento zákon neustanovuje inak. Navrhovateľ v konaní zneužil návrh na vyhlásenie konkurzu voči dlžníkovi domnievajúc sa, že po podaní návrhu mu dlžník pod hrozbou konkurzu požadovanú čiastku zaplatí. Dlžník však navrhovateľovi nezaplatil doteraz nič, pretože žiadny dlh voči navrhovateľovi nemá. Keď navrhovateľ zistil, že ani po podaní návrhu na konkurz mu dlžník nič nezaplatí, zobral svoj návrh späť. Dlžníkovi takto vznikli zbytočné trovy konania spočívajúce v tom, že sa dal právne zastupovať. Poukázanie na ust. § 33 ods. 1 písm. b/ zák. č. 328/1991 Zb. nerieši trovy konania vznikajúce v prípadoch ako je tento, ale vzťahuje sa na rozhodnutie o trovách rozvrhových uznesení. Dlžník neuplatňuje trovy konania smerujúce proti podstate. V danej veci fakticky žiadna podstata v zmysle ZKV neexistovala. Zákon o konkurze a vyrovnaní neustanovuje, ako riešiť rozhodovanie o trovách konania v prípadoch zavineného späťvzatia návrhu na vyhlásenie konkurzu, preto je nevyhnutné použiť právny predpis, ktorý toto priamo upravuje, a na ktorý ZKV priamo poukazuje.

Veriteľ vo vyjadrení k odvolaniu dlžníka uviedol, že má za to, že ZKV upravoval celé konkurzné konanie, od podania návrhu na vyhlásenie konkurzu až do jeho skončenia. Osobitná úprava náhrady trov konania preto vzhľadom na ust. § 3 ods. 2 zák. č. 328/1991 Zb. vylučuje použitie ustanovenia O.s.p. o náhrade trov v konkurznom konaní bez ohľadu na to, či bol konkurz vyhlásený. Navrhovateľ je toho názoru, že náhrada trov konania dlžníkovi neprislúcha, pričom má za potrebné poukázať aj na nesprávne určenie výšky trov. Navrhol preto uznesenie v napadnutej časti potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) prejednal vec podľa ust. § 212 ods. 1 a § 214 ods. 2 písm. c/ O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie je čiastočne dôvodné.

V danom prípade podal veriteľ dňa 19.4.2005 návrh na vyhlásenie konkurzu

na majetok dlžníka. Krajský súd výzvou zo dňa 3.5.2005 vyzval dlžníka na zostavenie zoznamu aktív a pasív. Dlžník, prostredníctvom svojho právneho zástupcu predložil dňa 6.6.2005 právne stanovisko k návrhu a vyčíslil aj náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej pomoci podľa § 14 ods. 1 písm. a/c/e/ podľa vyhl.č. 655/2004 Z.z. v sume 46.000,- Sk. Po obdržaní stanoviska veriteľ podaním zo dňa 23.6.2005 zobral návrh na vyhlásenie konkurzu v celom rozsahu späť, bez uvedenia dôvodu. Krajský súd uznesením zo dňa 27.6.2005 s poukázaním na ust. § 4a ods. 3 ZKV konanie zastavil. O trovách konania rozhodol podľa ust. § 33 ods. 1 písm. b/ ZKV tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhrad trov konania. Proti výroku o trovách podal odvolanie dlžník a navrhol v napadnutej časti uznesenie zmeniť a priznať dlžníkovi náhradu trov právneho zastúpenia podľa vyhl.č. 655/2004 Z.z. za dva úkony vo výške 46.000,- Sk. Hodnota úkonu právnej služby vychádza z hodnoty majetku, na ktorý žiadal veriteľ vyhlásiť konkurz, čo predstavuje sumu 5.074.559,- Sk, z čoho je hodnota úkonu určená sumou 22.850,- Sk a režijný paušál, t.j. 23.000,- Sk za jeden úkon právnej pomoci.

Podľa ust. § 66e ods. 1 ZKV na konkurz sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

Z uvedeného ustanovenia vyplýva, že ZKV má ustanovenia tak hmotnoprávnej, ako aj procesnoprávnej povahy. Procesné ustanovenia upravujú napr. aj späťvzatie návrhu. ZKV nie je samostatným procesným predpisom, a preto sa na konkurzné konanie, pokiaľ v tomto zákone nie je stanovené inak, primerane použijú ustanovenia O.s.p. V danom prípade bol návrh na vyhlásenie konkurzu zastavený podľa ust. § 4a ods. 3 ZKV na základe späťvzatia návrhu veriteľa, bez uvedenia dôvodu a o trovách konania súd rozhodol s poukázaním na ust. § 33 ods. 1 písm. b/ ZKV.

Najvyšší súd Slovenskej republiky konštatoval, že na daný prípad nie je možné na trovy konania aplikovať ust. § 33 ods. 1 písm. b/ ZKV, pretože konkurzné konanie nezačalo, a preto nejde o trovy účastníkov, vzniknuté účasťou v konkurznom konaní. O trovách konania bolo potrebné rozhodovať podľa ustanovení Občianskeho súdneho poriadku.

Podľa ust. § 146 ods. 2 O.s.p., ak niektorý z účastníkov zaviniť, že konanie sa muselo zastaviť, je povinný uhradiť jeho trovy. Ak sa však pre správanie odporcu vzal späť návrh, ktorý bol podaný dôvodne, je povinný uhradiť trovy konania odporca.

Ak navrhovateľ vezme návrh späť a nejde o prípad podľa § 146 ods. 2 druhá veta O.s.p., z procesného hľadiska zásadne platí, že zavinil zastavenie konania, a preto je povinný nahradiť odporcovi trovy konania.

Z uvedeného vyplýva, že krajský súd o náhrade trov konania mal rozhodovať podľa ust. § 146 ods. 2 prvá veta O.s.p. a dlžníkovi priznať náhradu trov za právne zastúpenie.

Výška trov vyčíslených dlžníkom však nie je správna. Podľa ust. § 11 ods. 1 vyhl.č. 655/2004 Z.z. základná sadzba tarifnej odmeny za jeden úkon právnej služby je jedna trinástina výpočtového základu, ak nie je možné hodnotu veci alebo práva vyjadriť v peniazoch, alebo ak ju možno zistiť len s nepomernými ťažkosťami. V roku 2005 jedna trinástina výpočtového základu predstavovala sumu 1.154,- Sk. Dlžník preto má právo voči navrhovateľovi na náhradu trov právneho zastúpenia za dva úkony právnej pomoci (prevzatie a príprava, vyjadrenie k návrhu) a to dvakrát po 1.154,- Sk a dvakrát paušál po 150,- Sk, t.j. spolu 2.608,- Sk.

Najvyšší súd Slovenskej republiky preto uznesenie krajského súdu v napadnutej časti podľa ust. § 220 zmenil tak, že navrhovateľa zaviazal na zaplatenie trov konania dlžníkovi vo výške 2.068,- Sk.

O trovách odvolacieho konania rozhodol podľa ust. § 142 ods. 2 O.s.p. tak, že účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznal.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 29. apríla 2008

JUDr. Jana Zemaníková, v.r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: